

Gel

– cahitaluc · 11 Şubat 2015

GEL

Seni gördüğüm seni tanıdığım o gün
O gün varya ben sanki yeni doğmuş
Dünyaya gözlerimi yeni açmıştım
Seninle ,seninle nefes almıştım
Hani o durakta elinde şemsiyenle
Trambüsü beklerken
Hani o soğukta tir,tir titrerken
Ben varya ben sanki yaz ayında
Kırk derece sıcakta terliyordum
Yağmur kimin umurunda soğuk kimin umurunda
Ben seni düşünüyordum seni
Ben seni izliyordum seni
Ben seni soluyordum seni
Öyle güzeldinki öyle mahsun
Deli ediyordun beni deli
Şimdi yine o duraktayım
Bekliyorum
Kaç trampüs geçti
Kaç yağmur yağdı
Sen gelmedin sen
Gördüğüm bir rüyamıydı
Sağıma bakıyorum soluma bakıyorum
Bir cigara daha yakıyorum
Yok ,yok işte sen gelmiyorsun
Akşam oluyor uykularım kaçıyor
Seni düşünmekte sabah ediyorum
Ediyorumda ne oluyor sanki
Ne sabahım belli
Ne akşamım belli
Gönlüm seni gördüğü günden
O günden beri bir divane bir deli
Şimdi bu kocaman şehir
Şimdi bu yerler bana dar geliyor,dar
Sanki bir humar oynamışım ve kaybetmişim

Hayata atmışım zar
Kısacası şimdi sen yoksun
Bu şehir bomboş
Ben ise çaresiz ve sarhoş
Dolaşıyorum sokaklarda nerdesin
Çık gel ne olur gel
Beni böyle acılarla yapayalnız
Beni sensiz bırakma
Yeterki gel ,gel rüyalarım gel
Hülyalarım gel gelde istersen
Ölüm olarak gel ,ecel olarak gel
Ölümüm senin elinde olsun
Senin varlığın yeterde artar
Bu sensiz dünyamda gel nerdesin
Gel, gel be zalim gel artık gel

Cahit aluç, Malatyalı şair